

се длъжи на къщовните и грижливи копривщенки, които иматъ за правило да измитатъ улиците предъ къщата си споредъ всѣки недѣленъ или другъ празниченъ день.

Улици въ Копривщица има по-вече отъ 25, и всичките сѫ послани съ калдаръмъ.

Чешми има около 25, а мостове — 17—18. Повечето отъ мостовете сѫ камени-мермерни, а другите дървени; нъ всичките почти сѫ доста широки, та кола могатъ да минуватъ свободно.

Както мостовете, тѣй и чешмите и калдаръмите по улиците сѫ правени отъ частни лица, а поправките имъ сѫ завѣщани отъ баща на синъ. Нѣкои отъ тѣзи благодѣтели, каквито сѫ *Дъдо Тодоръ Мирчовъ*, *Дъдо Драганъ* и *С. Керековъ*, сѫ завѣщали на църквите известни сумми, отъ лихвите на които сѫ направени и се поправята направените отъ тѣхъ чешми, мостове и пътища.

Пакъ тѣй сѫ доброволни пожъртвования сѫ направени и по главните входни пътища въ града. Единъ отъ тѣхъ, съ дължина 15 килом. води за с. Лежане и при *Пирдопъ* се съединява съ шоссето за София; другий, съ дължината 29 килом. води прѣзъ с. Кръстевичъ за *Пловдивъ*; третий съ дължина 20 килом., води прѣзъ Стрѣлча за Т. Пазарджикъ и Стрѣлча—Кръстевичъ—*Пловдивъ*. Всичките тѣзи пътища сѫ прѣкарани прѣзъ непроходими по-напредъ гори и важно е, че сѫ правени отъ самите копривщенци безъ всѣкакви вънкашни помощъ и инициатива.

Пътуването изъ и за Копривщица се извръшва съ коне и талиги. Файтони рѣдко работятъ и то не, че не може да се пътува съ файтонъ, а защото файтонджийтъ се страхуватъ и отъ самото име Копривщица. Нъ въ всѣки случай, искате ли да нѣмате главоболие и да не помагате на файтонджията и на конято му, пътувайте съ копривщенска талига или съ конь и бѫдете увѣрени, че ще преминете пътя безъ катастрофа.

Страноприемници има само двѣ-три и то твърдѣ скромни. Едничката причина за това е, че градътъ е дошълъ на отстранило място, та пътници твърдѣ рѣдко минуватъ прѣзъ него. Въ замѣна на това лишение въ Копривщица е спазано старото